

Antikrizinė Kalėdinė eglutė,

arba

Vienos šeimos prasmingas sumanymas

Gruodžio viduryje šeimos nariams kilo mintis, susijusi su bauginančiai sėlinančia *ekono-
nofine*¹ krize. Sumanymo esmė tokia: minimaliais šeimos biudžetui nuostoliais parengti Antikrizinę Kalėdinę eglutę, kuri šeimynykščiams duotų maksimalią naudą, t.y. pridėtinę vertę... Bendru sutarimu, idėjų aukcionui pasirengti buvo skirta viena savaitė... Atėjus numatytam laikui, kiekvienas šeimos narys pristatė savo kūrybinį sumanymą, kuris buvo kruopščiai svarstomas ir vertinamas... Visų simpatijas pelnė devintokės Dukros, *Credo* mokyklos mokinės, idėja, kurią čia glaustai pateiksiu.

... Iš turgaus parsinešama plačiaskarės eglės šaka (kaip žinia, supratingi, altruistiškai nusiteikę miškininkai jas šiemet dalija veltui...) ir apibarstoma spalvotais karpytais popierėliais, tam panaudojant senų žurnalų viršelius... (Kol kas išlaidų išvengiama,- tik darbo sąnaudos, kurios nieko nekainuoja, nes atliekamos laisvalaikio...) Tada *Caritas* būstinėje už 14 Lt įsigyjamos 7 žvakutės... Kadangi šios išlaidos atitenka socialiai remiamiems asmenims, tai, Dukrai pasiūlius, šeima vieningai sutaria jas pervesti į „pajamų“ – *pridėtinių dvasinių vertybių*, liudijančių kiekvieno nario *altruizmą* ir *auką*, skiltį. Bendru sutarimu, kiekvienai žvakutei suteikiamas žmogiškąją vertybę liudijantis vardas, kurio pirmoji raidė prirtvirtinama prie jos liemens... Tolesnė scenarijaus eiga numatoma tokia.

Kūčių vakarą bus iškilmingai uždegama pirmoji žvakutė, aptariama jos reprezentuojamoji žmogiškosios vertybės prasmė... Ir taip – likusius šešis vakarus po vieną naują liepsnelę... Taigi, gruodžio 30-ąją Antikrizinė Kalėdinė eglutė jau švytės visu savo grožiu... Tačiau ypatingas vaidmuo numatomas Naujųjų metų nakčiai, kai kiekvienas šeimos narys bandys žvakutes sudėlioti tokia tvarka, kad jų inicialai sudarytų vieną reikšmingą apibendrinantį žodį (kurio, suprantama, Dukra niekam nesako...). Intriguojančiai viliojantis laukimas: kokį praktinį patarimą visiems jiems pateiks Antikrizinė Kalėdinė eglutė? Prisi-pažinsiu, pavyko įtikinti Dukrą, kad ji man išsamiau papasakotų viso sumanymo esmę jau vien todėl, kad gal būt tokią idėją kas nors panorės įgyvendinti savo šeimoje...

Taigi, Kūčių vakarą uždegama pirmoji, tarkim, *Pagarbos* žmogui, kiekvienam artimui žvakutė... Akcentuojama, kad ši vertybė liudija žmogiškumo esmę; kad šių dienų visuomenėje neretai jaučiamas jos deficitas... Visi šeimos nariai pasižada šią vertybę liudyti nieko nekainuojančiais, bet didžiulę pridėtinę vertę turinčiais, veido šypsena,- šypsena saviškiams namuose, sutiktajam laiptinėje, interesantui darbo kabinete (o, įgijus patirties,- ir

¹ Naujadaras, kuris galėtų keisti dabar populiarių žodžių junginį: *ekonominė* ir *finansinė* krizė.

gatvėje nepažįstamajam...). Panašiai kitais vakarais viena po kitos sušvinta *Atsiprašymo, Atleidimo, Altruizmo, Tikėjimo, Meilės, dvasinės Stiprybės* žvakutės...

Prisipažinsiu, labai rūpėjo išgyventi Naujametinio vakaro būseną: kokį apibendrinantį žodį „išstars“ Kalėdinė eglutė... Dėlioju raišes vienaip, kitaip... APMATAS?- paklausiau pasakotojos. – Gali būti ir tokia versija. Ji reikštų asmenybės *vertybines orientacijas*, kurios ją galėtų vėliau pakylėti į aukštesnį lygmenį – PAMATAS... Taip pamažu buvo atskleistas viso sumanymo kodas: minėtos vertybės, tapusios kiekvieno savastimi, sudaro mūsų būties principus, bet kokios (taigi, ne vien tik *ekonofinės*) krizės įveikimo pagrindą. Tai – efektyvi antivirusinė programa, suteikianti asmenybei imuninį atsparumą. „Ateina prie tokio Žmogaus krizė, pakrizena, pakrizena ir bejėgiškai toliau stipena...“ - baigė interpretaciją jaunoji pasakotoja.

Pagalvojau: jeigu kiekvienoje šeimoje (mokyklos klasėje, kaimo bendruomenėje, bažnyčioje...) ši „idėja taptų kūnu“, t.y. paskutinės metų savaitės vakarais susirinkę draugėn uždegtume po vieną žvakutę, pabendrautume, pamedituotume..., tai tikrai taptume Žmonėmis, o krizės burbulas greičiau sprogtų, negalėdamas pažeisti dvasinį imunitetą turinčių žmonių...

□ □ □

O gal Lietuvoje jau prasidėjo dvasinis Tautos atgimimas, prie kurio deramai galėtų prisidėti ir Antikrizinės Kalėdinės eglutės įžiebimas mūsų sielose? Bent jau materialiai padėtume socialiai remtiniems. Ir ne tik: esu tikras, padėtume sau tapti... ŽMONĖMIS.

Ramių šv. Kalėdų ir prasmingai išgyvenamų Naujųjų – 2009 metų!

Pagarbiai,

Albertas Piličiauskas

Vilnius, 2008 m. gruodžio 21 d.